

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 25. De praxi mortificationis Christianæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60520)

& honorum amorem. Si triplicem hunc amorem habes, verè de mundo es, & unà scopus execrationum à Servatore fulminatarum. Væ vobis divitibus, quia habetis consolationem vestram. Væ vobis, qui ubique primas sedes prensatis. Quid clariùs? quid potentiùs? si Spiritum mundi habes, Spiritum Christi non habes; si Spiritu Christi cares, Christianus non es. Si verò Christianus non es, quid nisi reprobus es?

Scrutare cor tuum, ut ejus cupiditates cognoscas; & inde judica, an id ad mundum, an verò ad Christum pertineat.

Nolite diligere mundum, neque ea, quæ in mundo sunt. 1. Io. 2. 15.

Non vis relinquere mundum? relinquet te mundus. Aug. Serm. 345.

DIES XXV.

Exercitium Mortificationis Christianæ.

I.

Voluptates sunt prima mortificationis Christianæ materia. His moderari illius scopus est. Hæc nos obligat ad eas penitus coercendas; cum enim delectatione

ca-

Julius.
Qui consolationem
vestram habetis. & vult
divinum
Bern.
Luca. 11.
v. 43.

Iulius,

capiamus ex actione, quæ gloriam aufert Deo, & nobis infelicitatem affert æternam? hæc nos obligat, ut nobis potissimum interdiciamus periculosis voluptatibus. Quis enim hominum vesci cibo vellet, quantumvis grato, quantumvis sapido, si timendi causam haberet, ne is veneno sit infectus? mortificatio efficit, ut modum ponamus voluptatibus, vel immoderatis, vel nimium continuis. Remissiones animi sunt media infirmitati nostræ à Deo concessa; sed remedia non erunt amplius, si in consuetudinem transierint. Deliciæ sunt laxamenta fatigationibus corporis, & applicationi spiritûs destinata; si quis semper quiesceret, vel animum recrearet, haberetne quiete, & animi remissione opus? denique mortificatio nos obligat, ut abstineamus voluptatibus etiam innocentissimis, eum in finem, sicut S. Gregorius ait, *ut, qui per illicita cecidimus, etiam à licitis abstinendo resurgamus.*

II. Alterum mortificationis objectum est, gubernare, & dirigere omnes hominis facultates, & potentias. Hæc moderatur animo inquieto, & curioso. Hæc motus cordis, desideria, affectiones, gaudia, timores, aversiones dirigit; hæc effrenatam licentiam, phantasiæ evagationem

re-

reprimat. Hæc motus vel immoderatos, Julius, vel nimium vivaces affectuum nostrorum coercet; hæc eosdē impedit, ne lumina rationis, & imperia voluntatis prævertant; si erumpunt, eos vel revocat ad officium, vel castigat, subducendo objecta, quæ eos excitârunt. Mortificatio cæcos animi imperus coercere, amoris proprii motus observare satagit, quibus res quasvis rectè, ingeniosè, & perpetim in suum comodū detorquere, solet. Hæc sensibus invigilare studet, ad reprimendas eorū evagationes, vel impediendos funestos eorū effectus: hæc denique nos obligat ad refrænandā carnē, ut animo subiecta sit, ad eam castigandam, si insultet, ad eam severius excipiendam, cum rebellis insurgit; & denique ad eam tractandam non solum, ut mancipium rebelle, & insolens, sed & dominandi cupidum.

III. Mortificationis Christianæ denique finis est, ut nos subdamus difficultatibus, & suscipiamus curas, quæ conditioni, statui, officijs & functionibus nostris propriæ, & omnibus ijs, quæ ad satisfaciendum muneri nostro necessaria sunt. Hæc nos obligat, ut libenter nos submittamus rebus adversis, quæ nobis eveniunt, ab injustitia creaturarum, uti sunt persecutiones, & calumniæ inimicorum nostro-

F

rum

Julius.

rum; vel à justitiâ Dei, qui creaturis utitur sive ad nos puniendos, sive periclitandos, vel ab injurijs tempestatum, eas tolerando, sive ab habitudine corporis nostri, sive à morbis ob suam diuturnitatem, vel violentiam importunis: hæc nos obligat ad mala ista acceptanda spiritu poenitentiae, non ignaros, minùs nos pati, quàm peccata nostra promereantur, atque ad ea non tantùm patienti, sed & grato, imò & læto animo toleranda, idcirco, quòd hac ratione, regnum carnis in nobis debilitetur, idcirco, quòd corpus peccati destruat, quòd *vetus homo noster crucifigatur*, quòd, cum Christo Cruci affigamur. En! quid in se complectatur mortificatio Christiana. Credisne te hucusque id præstitisse? quàm procul ab hoc abes?

Rom. 6. v. 6.

Examina te super hisce articulis, quid mortificatio complectatur, ut confundaris, quòd id tam parcè exercueris, & statuas deinceps exercere.

Semper mortificationem Iesu Christi in corpore nostro circumferentes. 2. Cor. 4. 10.

Vis, caro serviat animæ tuæ? Deo serviat anima tua: debes regi, ut possis regere. *Aug. Serm. 37.*

DIES